

#8

de gbk

interview: **Mark Kramer**

verslag **GBK avond**: De omslag, deel I

column GBK 2.0: **Ton Schulte**

comic: **Studio Strapats**

in memoriam: **Rudie Arens**

uitneembare centerfold door: **vGtO**

nieuwe leden en vrienden

bericht: nieuwe expositie in
Dijkmagazijn Winssen

interview: **Ronald de Ceuster**

activiteiten GBK-leden

GBK

Gemeenschap
Beeldende
Kunstenaars

Kwartaaluitgave van de Gemeenschap Beeldende Kunstenaars

jaargang 3 - december 2011 - www.gbk.nl

In duizenden gaatjes maakt

Mark Kramer

de schaduw van het Niets zichtbaar

Door MARTIN PIETERSE

Voor Mark Kramer is het universum vooral een innerlijke, meditatieve ruimte, waarin hij een serene rust zoekt. Duizenden gaatjes, sprankelend als lichtende sterren, verlichten dat innerlijke universum. Een groeiende mate van abstractie geeft de kunstenaar de vrijheid om zijn creatieve vleugels verder uit te slaan.

‘Eigenlijk zijn groepstentoonstellingen niet zo mijn ding’, zegt Mark Kramer, en hij wijst om zich heen. Het gesprek vindt plaats in de Arnhemse expositieruimte Showroom, waar Kramer en andere GBK-leden afgelopen herfst hun werk tentoonstelden. ‘Mijn werk gaat over breekbare en kwetsbare onderwerpen. Over onderwerpen die nadrukkelijk te maken hebben met mijn eigen, persoonlijke kwetsbaarheid. Dat laat zich soms moeilijk combineren met de expressie van anderen.’

Het oeuvre van de kunstenaar uit Leuvenheim lijkt de laatste tijd nog persoonlijker, breekbaarder en kwetsbaarder te zijn geworden, dan het al was. Kramer is duidelijk nieuwe wegen ingeslagen. In die zin was de expositie in Showroom een afscheid van de ‘oude’ Mark Kramer.

Er werd werk tentoongesteld dat een overgang markeert van het verleden naar de toekomst. Een goed voorbeeld is de grijs geschilderde caravan, een werk uit 2010, één van de sleutelwerken in de ontwikkeling van de kunstenaar. Binnen in het duister van de geblindeerde wagen, zichtbaar door een openslaand deurtje, hangen honderden kleine, in stukken gesneden plastic mannetjes aan dunne draden, als grijswitte dauwdruppels aan draden spinrag.

Opvallend element

De plastic mannetjes vormen een opvallend element in al het oudere werk van Kramer. De centimetersgrote, onbeschilderde poppetjes waren oorspronkelijk bedoeld als figuurtjes bij de modelspoorbaan. In een aantal gevallen verving Kramer hun hoofden door kunstmatige bladeren van kleurloos vlieseline, en groepeerde ze in cohorten en colonnes van soms honderden tegelijk: schijnbaar een kolonie ijverige bosmieren met voedsel op weg naar het nest, wandelend over middeleeuwse stadswallen, betonvloeren en wit gesausde galeriemuren. Voor de kunstenaar waren ze vooral een leger ijle, grijswitte toefjes, in principe zonder eigen verhaal.

Tot Kramers groeiende ongenoegen werd zijn kunst echter steeds meer geassocieerd met ‘de mannetjes’. ‘Welbeschouwd was ik helemaal niet zo geïnteresseerd in de poppetjes op zich. Ik vond vooral hun schaduw op de ondergrond belangrijk, de schaduw van honderden onopvallende voorwerpjes op een vlak. Maar het publiek ging erover associëren. Het werden modellen van echte mensen, en mijn installaties werden daardoor een soort modellschappen. Dat begon me tegen te staan. Het zat me toenemend in de weg. De laatste tijd ben ik veel abstracter bezig, en heb ik de plastic figuurtjes min of meer vaarwel gezegd.’

Duizenden gaatjes

De overgang naar de abstractie kondigt zich duidelijk aan in de grijze caravan. De in stukken gehakte mannetjes aan draden zijn het oude element. Duizenden kleine gaatjes in de wanden van de caravan vormen het nieuwe, naar de toekomst wijzende element. Kramer heeft ze één voor één met een boor in de dunne buitenwanden geboord. Vanuit het duistere interieur gezien vormen de gaatjes ontelbare speldknopjes licht, als een nachtelijke sterrenhemel in de tropen.

Mark Kramer: ‘De gaatjes zijn veel interessanter dan die mannetjes aan hun draden. De gaatjes vormen inderdaad een soort sterrenhemel: een nieuwe, interessante leegte, een meditatieve leegte die veel beter past bij de innerlijke leegte die ik als kunstenaar zoek. Ik wil leegte visualiseren, en in mijn werk rust creëren. Inmiddels zijn die gaatjes een soort ‘taal’ geworden, waarmee ik heel duidelijk kan vertellen wat ik bedoel.’

‘Ik heb in menselijk opzicht veel gehad aan het boek *Zes memo’s van het volgende millennium* van Italo Calvino. Ik heb het wel tien keer herlezen. Ik kreeg steeds meer de behoefte om iets met dat boek te doen, om het als het ware van mijzelf te maken. Toen heb ik er gaten in gemaakt, en grote cirkels uit de pagina’s gestanst. Op die manier ontstond er een prachtig gelaagd object. Daarmee ben ik verder gegaan.’

‘Ik heb een soort boek gemaakt van stapels zwart papier. Daarin heb ik met een tandartsboor willekeurig gaatjes geboord, en cirkels uit de doorboorde bladzijden gestanst. Zo ontstonden zwarte schijfjes met gaatjes van verschillende diameter die, als je ze tegen het licht houdt, twinkelen als sterren. De cirkels zijn letterlijk uitsneden uit een geheel, zoals je door een telescoop een deel van de sterrenhemel ziet. Als je die stukjes ‘sterrenhemel’ iets verhoogd boven een witte ondergrond opprikt, dan zie je niet alleen die heldere puntjes in het zwart, maar ook een deel van de schaduw van het schijfje papier, en de projectie van de gaatjes op de ondergrond. Laag over laag over laag.’

Innerlijke leegte

‘Die stukjes kwetsbaar zwart papier, de gaatjes, het licht en de schaduw van het licht: het zorgt allemaal voor een innerlijke ruimte, voor een innerlijke rust. Dat meditatieve element van mijn nieuwe werk geeft mij erg veel energie. Het maakt me erg gelukkig. Het is het geluk van een monnik, die in de afzondering van zijn cel het Hogere ontmoet. Ik voel me soms wel als een monnik, op een ultieme zoektocht naar het perfecte beeld, op zoek naar het grote Niets. In die zin is mijn werk een soort missie, een queeste.’ Nationaal en internationaal groeit de belangstelling voor het werk van Mark Kramer. Tot het einde van het jaar exposeert hij in de galerie van Petra Nostheide-Eyck in Düsseldorf, waar hij al enige jaren zijn werk presenteert. De titel van de solo-expositie is *Tracing out the Void*, een duidelijke verwijzing naar Kramers zoektocht naar de grote leegte. De tentoonstelling als geheel is een universum van duizenden gaatjes: duizenden keren de schaduw van het Niets, dat zich in de hand van de kunstenaar vult met betekenis.

Kramer glimlacht: ‘Ook in praktische zin ben ik soms een monnik: ik boor al die gaatjes zelf. Mensen in mijn omgeving hebben al eens gekscherend gesuggereerd dat ik voor dat werk een assistent moet aannemen. Maar het zelf doen, de voortdurende herhaling zelf uitvoeren: dat is zo’n belangrijk element van het hele scheppingsproces! Het is allerminst geestdodend, in tegendeel. Het vraagt eindeloze concentratie, en het jezelf leegmaken in de daad van het maken. Dat moet je zelf doen.’

A moment between insanity and enlightenment (2010), aluminium, metaal en kunststof, 230 x 194 x 410 cm.

Mark Kramer (Zeist °1973)

Opleiding:
Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten Den Haag, afgestudeerd in 1996

Exposities, onder andere:
2005: Chemin d’Art, Saint-Flour (F)
2006: Galerie Mirta Demare, Rotterdam
2007: Petra Nostheide-Eyck, Nettetal (D)
2008: ART RUHR 2008, Essen (D)
2010: Art Amsterdam, Amsterdam
2011: Showroom, Arnhem

Werk van Mark Kramer bevindt zich in diverse particuliere verzamelingen. Mark Kramer woont en werkt in Leuvenheim.

www.markkramer.nl

1ST Spatial interpretation of librum 3 (wall) (2011), papier, metaal, roofofmate en verf, 280 x 320 x 1100 cm.

Nebula librum 3 (2011), 273 pagina’s geperforeerd papier, 21 x 29,7 x 30 cm.

GBK-avond d.d. 19 november 2011

Moet de GBK op de schop? De Omslag, deel I

Aan de vooravond van haar 65-jarige lustum organiseert de GBK onder de titel De Omslag drie bijeenkomsten over de toekomst van de beroepsuitoefening en de beroepsvereniging.

De eerste bijeenkomst vond plaats op zaterdagavond 19 november j.l. Op uitnodiging van het GBK-bestuur en onder leiding van Peter Nijenhuis discussieerden ongeveer vijftig leden over een nieuwe koers voor de GBK. De avond had als onderwerp de toekomst van de GBK als beroepsvereniging: *Moet de GBK op de schop? Doet de GBK genoeg voor haar leden of kan het beter en moet de GBK een andere koers gaan varen?* De discussie verliep aan de hand van de volgende stellingen:

1. De GBK ambieert teveel.
2. De GBK is hopeloos verouderd.
3. Een beroepsvereniging zonder eigen expositieruimte heeft geen bestaansrecht.
4. De GBK moet haar actieradius beperken tot Arnhem.

De avond werd bijgewoond door De Sprekende Commentator (alias Ton Schulte, kunsthistoricus en medewerker van ArteZ en CASA). Hiernaast krijgt u in **GBK 2.0** een indruk van de avond door de ogen van deze buitenstaander, zijn observaties en associaties.

Voor de volgende twee bijeenkomsten in 2012 ontvangen GBK-leden te zijner tijd opnieuw een uitnodiging per e-mail. Op www.gbk.nl vindt u het verslag van deze eerste bijeenkomst die plaatsvond op 19 november 2011 in Showroom Arnhem. Deze avond werd muzikaal afgesloten door de deejays Walnoot en Walnoot.

Nawoord

Na een geanimeerde avond werd duidelijk dat de GBK volgens de aanwezige leden (en de leden die vooraf per mail reageerden!) niet teveel ambieert, niet verouderd is, ook zonder eigen expositieruimte absoluut bestaansrecht heeft en haar actieradius niet tot Arnhem zou moeten beperken.

Zaten we er met die stellingen dan zo naast? Wel als je het als letterlijke vragen beschouwt, maar dat was dan ook niet onze bedoeling. We probeerden met deze stellingen meer aandacht te vragen voor de patstelling waarin wij als bestuur regelmatig verkeren. Hoe kan je met een onbezoldigd bestuur en met alleen een subsidie van de gemeente Arnhem je actief opstellen in heel Gelderland? Hoe kan je als vereniging ambitieus zijn als je tegelijkertijd steeds door teleurgestelde leden wordt aangesproken dat zij ook zo graag een keer aan bod willen komen bij een expositie?

Voor ons als bestuur was de avond een stimulans om met alle adviezen en opmerkingen die genoemd zijn een inspirerend programma samen te stellen voor ons komende lustrumjaar. Vast een tipje van de sluier? Iedereen kan meedoen en zijn eigen stempel zetten. We zorgen voor inspiratie van buiten en veel gelegenheid om elkaar vaak te zien en te spreken. Benieuwd? Het precieze lustrumprogramma volgt binnenkort...

Het GBK-bestuur

PS. Eén van de dingen die we op 19 november ook bespraken: meer geld maakt meer mogelijk. Het aantal kunstenaarsleden groeit gestaag. Nu de vrienden nog! Als ieder GBK-lid nu eens één geliefde, buurman, relatie, collega of vage kennis vriend van de GBK zou maken, dan zou ons dat allemaal helpen. Meer info op: www.gbk.nl/word_lid

GBK 2.0

Door TON SCHULTE

‘Ik hoopte van tevoren dat de GBK-tentoonstelling ‘Wegens Persoonlijke Omstandigheden’ niet tekenend is voor de gezondheid of gesteldheid van de vereniging zelf. Het aantal GBK-leden is 300 en er staan 50 stoelen valt mij op bij binnenkomst. De vraag is dan: Hoe druk wordt het? Als bij een gemiddelde vereniging slechts 10% van de achterban actief is, dan valt het met bijna vijftig met leden gevulde stoelen wel mee!

Volgend jaar bestaat de vereniging 65 jaar: Moet de club misschien niet eens met pensioen? Hoewel, dat kan niet meer in deze tijd, dat weten we allemaal. Ongetwijfeld bent u ook allemaal jong van geest of een oudere jongere, maar DJ Walnoot en DJ Walnoot zijn m.i. toch echt de enige twintigers. Met 54 jaar als gemiddelde leeftijd heeft de GBK nog zeker 10 jaar te gaan voordat ze met pensioen mag.

De GBK heeft de ambitie om ertoe te doen. Daar zal iedereen zich in kunnen vinden. Maar om ertoe te doen, moet je ook iets doen. Dat vereist een omslag in denken waarbij ook de leden hun verantwoordelijkheid moeten nemen. Een deel van de leden denkt bij de GBK nog aan een ‘strak opgemaakt bed’ met krakende lakens waarin slapend de rust kan worden geconsumeerd. GBK-voorzitter Marlies Leupen heeft echter ambities genoeg, maar kan het niet alleen. Ik beluister dat iedereen hier wel wat wil doen, maar niet te lang. Al die ambities zijn een schitterend goed, maar niet reëel; je moet keuzes durven maken. Gezellig met z’n allen een workshop doen, heeft geen prioriteit. Maar wat dan wel?

De GBK doet aan belangenbehartiging, aan lobbyen, heeft een vakbond-functie, loketfunctie; haar functies zijn allemaal genoemd. Voor veel van dit soort dingen heb je zoiets als de rechtswinkel, maar je laten zien in de politiek is belangrijk, zeker in het huidige politieke klimaat. Daarnaast moet de GBK duidelijker naar buiten brengen dat ze er niet alleen voor kunstenaars is. Dat je vriend kon worden was mij niet bekend. Ik dacht dat het veel meer een vakgemeenschap was. Er moeten dus meer vrienden komen. Het meer actief werven van vrienden lijkt mij geen overbodige luxe, want je verbreedt hiermee je draagvlak. Ook hard nodig in deze tijd. Misschien zijn er GBK-leden bij die een kei zijn in het verwerven van fondsen? En wat ga je die mensen bieden? Kunstminnende leden zijn in eerste instantie lid voor de kunst. Maar als alle GBK-leden nou allemaal één nieuwe GBK-vriend zouden aandragen? Dat lijkt me een mooi begin en een haalbare ambitie!

Naar buiten treden is sowieso belangrijk. GBK-leden maken allemaal beeldende kunst en die willen dat hun werk gezien wordt. Bij het dijkmagazijn in Winssen is het ongetwijfeld prachtig maar de zichtbaarheid is daar natuurlijk minimaal. Moet je daar überhaupt een eigen expositieruimte hebben? Of heeft de GBK überhaupt een eigen plek nodig? Liever niet, want het brengt naast de vraag over kwaliteit en diversiteit heel veel sores met zich mee. Een lekkend dak, een hoge energierekening, noem maar op. Dat drukt op het budget en de vrijwilligers en dat is nu net een deel van het probleem. Lege winketalages vormen hiervoor een alternatieve en flexibele strategie waardoor je 24/7 zichtbaar bent zonder suppoosten. Samenwerking met andere partijen is dan van essentieel belang. Op de hoek van de Nieuwstraat en de Walstraat richten ArteZ-studenten bijvoorbeeld een etalage in gevuld met hun eigen werk en dat van anderen. Bovendien is dat een hot topic, dat samenwerken. Niet alleen in Arnhem trouwens.

En dan kom ik op een opmerking van iemand aan het begin van de discussie. Die ging over het gebrek aan een gemeenschappelijke ambitie en dat dit misschien wel voortkomt uit een gebrek aan een sociaal netwerk. Ik weet vanuit mijn ervaring bij CASA dat netwerken werkt; door elkaar te ontmoeten kunnen immers mooie dingen ontstaan waarin mensen in veranderende samenstelling samen aan de slag gaan. ‘Individueel en flexibel’, geheel in de geest van deze tijd. De vereniging dient hier een goede voedingsbodem voor te scheppen. Avonden zoals vanavond. Misschien moet de GBK toch wat vaker een beetje duf gaan doen met elkaar, een sigaar roken en een biertje drinken... Daarna gaan we weer braaf slapen, maar voor morgenochtend: De GBK als ‘strak opgemaakt bed’ is passé. Het is de hoogste tijd voor een kussengevecht! Daar is vanavond een begin mee gemaakt en dat is goed. Ik stel voor dat we nu een beetje duf doen met elkaar, een sigaar roken en een biertje drinken...

Arnhem, zaterdag 19 november 2011

Over de centerfold:

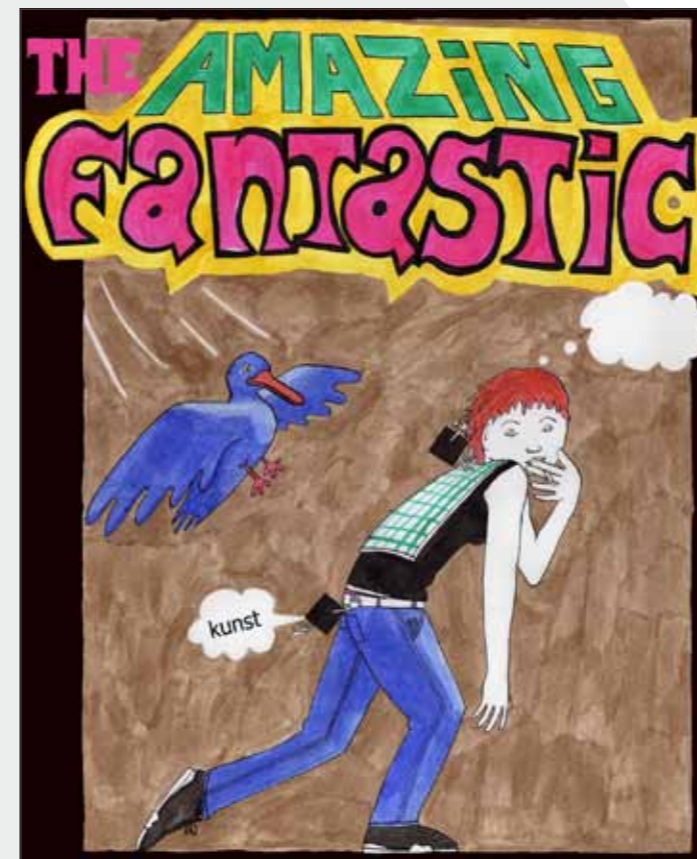
De centerfold werd speciaal voor De GBK #8 gemaakt door vGtO*. Het is een fotobewerking met pin-up van Alberto Vargas.

vGtO is een samenwerkingsverband van twee kunstenaars onder het motto *‘it’s all too beautiful’*. vGtO komt meestal in actie naar aanleiding van een specifieke vraag - vanuit instelling, tentoonstellingsmaker, overheid, bedrijf of particulier - maar ook wanneer ze zelf kans ziet haar ervaringen openbaar te maken. Met openbaar bedoelen we dat vGtO infiltreert in het gewone leven en de kunst rechtstreeks onder het publiek brengt. En zo op z’n minst probeert kunst uit de marge te halen en verder het alledaagse en dagelijkse in te duwen. (Denkend aan Cornel Bierens gaat het er dan niet om kunst en leven te laten samenvallen maar om, ook als reactie op de tentoongestelde kunst van het (alledaagse) leven die nauwelijks nog verbeelding kent, onder te duiken in het echte leven.) Om uiteindelijk dat te zeggen wat ze wil zeggen laat vGtO dan ook geen middel onbepoefd... vGtO reist dan door het rijk van haast wezenloze alledaagsheid, waarbij zij de slingerende sloopkogel van esthetisch normbesef probeert te ontwijken. Het zijn immers vaak de triviale dingen, zonder enige artistieke pretentie, die opeens kunnen zorgen voor een (bijna pijnlijk) eerlijke en onthullende ervaring.

vGtO zijn Terry van Gorp & René Oudenhoven, www.vgto.nl

*Speciaal voor De Evelien

Studio Strapats

Illustratie door Petra Bouwens (°1978). Petra is eigenaar van en tekenaar bij Studio Strapats; een kleine uitgeverij die tijdschriften en miniboekjes uitgeeft op de grens tussen kunst, strips en literatuur.

Speciaal voor de GBK maakte Bouwens een nieuwe episode uit het leven van *The Fantastic* waarmee ze ons opnieuw de raadselachtigheid van kunst laat overpeinzen. Meer info en werk op www.pbouwens.blogspot.com

In memoriam:

Rudolph Gustaaf Maria Arens (1918-2011)

‘Rudie Arens Edelsmid’

Rudie Arens, GBK-lid horend tot de oudste generatie, is op 12 oktober 2011 op 93-jarige leeftijd overleden. Rudie Arens was een Nijmeegse edelsmid die stamde uit een familie die al vijf generaties edelsmeden heeft voortgebracht. Zijn vader, Rudie Arens sr., richtte vlak voor 1910 het Atelier Arens op. Diens broers sloten zich bij hem aan en zo ontstond de firma Gebr. Arens. Rudie neemt in 1948 alleen het bedrijf over.

In 1936 gaat Rudie Arens naar de kunstacademie in Arnhem. Hij volgt lessen bij de bekende edelsmid Frans Zwollo jr. Aansluitend zijn er de lessen van de tekenleraren Ehbart Havinga en Hendrik Valk en de klas van de bewonderde beeldhouwer en medailleur Gijs Jacobs van den Hof. Al snel ontgroeit hij zijn leermeesters. Rudie Arens is ontwerper, goud- en zilversmid, vrije vormgever en emailleur. Onuitputtelijk is Rudie's creativiteit: honderden sieraden, vazen, kandelaars, wand reliëfs, plaquettes, beelden, emails. Zijn ontwerpen zijn populair, onder meer bij Koninklijke kopers. Ook specialiseerde Arens zich in het maken van speldjes en *sigilla* (zegels) voor studentendisputen in het hele land.

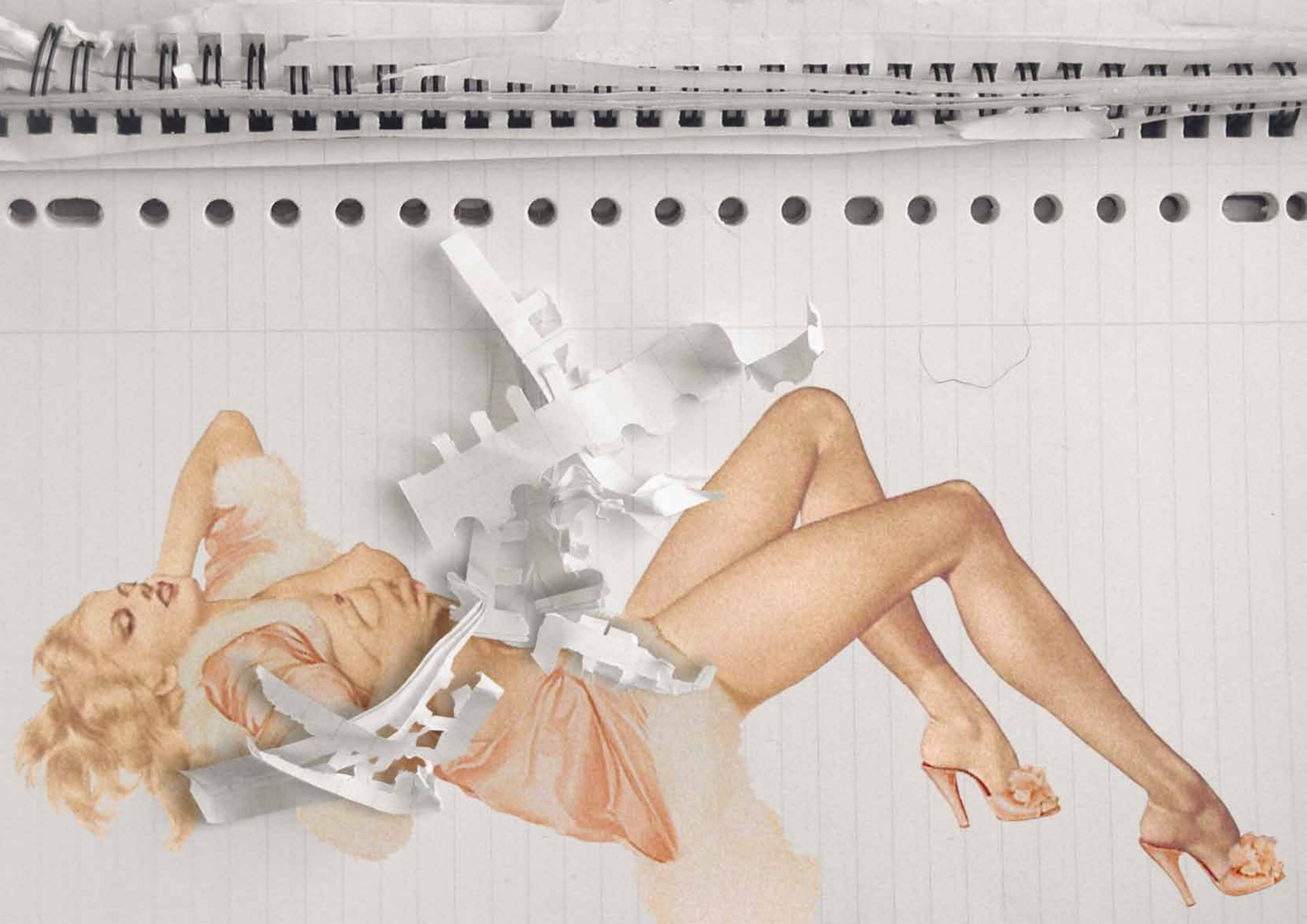
In Nijmegen zijn vele symbolen van stad en universiteit door hem ontworpen en vervaardigd. Op latere leeftijd maakt hij ook een nieuwe pedelstaf en een replica van de keten van de Rector Magnificus van zijn vader. Heel bijzonder is dat Rudie Arens in 1945 de ambtsketen van de burgemeester van Nijmegen heeft ontworpen. Het was zijn proeve van meesterschap. In 2010 waren er onder andere in Museum Het Valkhof een drietal tentoonstellingen over het werk van de familie Arens. Om de oudste nog werkende vakman te eren, werd Arens jr. hierin belicht als kunstenaar en meester-edelsmid. Zijn oeuvre is nationaal en internationaal befaamd. In 2007 werd Arens benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau.

Rudie gaf ook les: op De Lindenberg als docent edelsmeden en emaileren. Daarnaast gaf Arens gedurende 35 jaar lang les aan zo'n 90 stagiaires van de Vakschool Schoonhoven. Nadat hij gestopt was als docent, schreef hij boeken over zijn vakgebied met talloze geheime vakknepen, waaronder: *‘Drijven en Ciseleren’* en *‘Email en Niello’*. Rudie blijft onderzoeken en experimenteren; hij ontwikkelt nieuwe technieken zoals eigen gietmethodes en een verbeterde samenstelling van gietzand.

In 1956 ontmoet de 38-jarige Rudie zijn grote liefde: Josephine Adam. Het is liefde op het eerste gezicht. Zij trouwen en krijgen vier kinderen. Zijn kleindochter, Charlotte Rombouts-Arens volgde hem in zijn vak op en werkt in zijn atelier. Rudie is bescheiden en zoekt de publiciteit niet. Hij is zachtmoedig en sociaal bewogen. Wie niet veel geld heeft hoeft niet veel te betalen voor een opdracht. Vaak werkt hij tegen kostprijs. Hij helpt een Turkse vriend om in Ankara een eigen zaak te kopen. Met zijn vrouw adopteert hij twaalf kinderen in de derde wereld en steunt hij talloze goede doelen. Rudie blijft leergierig tot op hoge leeftijd. Als hij 80 is leert hij zichzelf fotoshop op de computer en maakt daarmee de illustraties voor zijn boeken. Hij gaat onverdroten door met werken. “Ik ga door tot ze me daarboven roepen.”

Rudie was een meester in zijn vak en de *éminence grise* van de edelsmeedkunst in Nederland, maar bovenal een zachtmoedig, begaafd en gelovig mens. Zijn laatste les: volharding en stille moed in volledige hulpeloosheid. Ook hierin bleef hij groots en bescheiden.

Gebaseerd op de uitgebreide biografie, geschreven door de Familie Arens. Meer informatie vindt u op: www.edelsmidrudiearens.nl

Nieuwe leden & vrienden

Vrouw met jonge kerkuil I (2007), olieverf op linnen, 80 x 105 cm.

An Beerman (°1928). 'Wat mij het meest bezighoudt, zijn de 'gewone' dingen om mij heen. Ik probeer iets over te brengen van het poëtische, intense en ongewone van de gebeurtenissen, bijvoorbeeld van het oeroude gebaar van het aanbieden van een vrucht of het bezwerende van het spelen met schaduwen, of kinderen die zich verkleeden met papieren kronen en daarmee plotseling iemand anders worden, of een kind eenzaam aan tafel. Dat zijn dingen die altijd zijn gebeurd en ook altijd weer zullen gebeuren, zolang er mensen zijn. Ik schilder figuratief, met olieverf op linnen, omdat dat voor mij de beste uitdrukkingmogelijkheid is.' www.anbeerman.nl

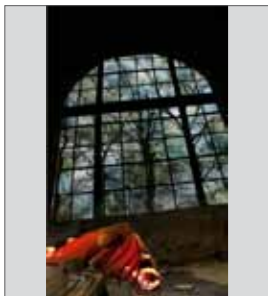
Z.t., installatie met beelden in galerie EPIX (reizende galerie voor jong talent), Perron026 te Arnhem

Laurens de Blocq van Scheltinga (°1988) werkt voor de vorm en huid van zijn beelden vooral met polymeerleer, acryl en epoxyharsen. De natuur is zijn inspiratiebron. De Blocq studeerde af aan de docentenopleiding BKV van ArtEZ Arnhem, lichting 2011. Hiervoor simuleerde De Blocq een rariteitenkabinet waarin hij als verzamelaar en onderzoeker zijn naturalia en curiosa aan het publiek presenteerde. www.laurensdeblocq.com

Urban Stills, Parijs (2011), acryl op canvas/print, 80 x 60 cm.

Karin Buchholtz (°1960) schildert en fotografeert en combineert deze disciplines niet zelden met elkaar. Momenteel werkt ze in haar project Urban Stills aan een serie schilderijen gebaseerd op foto's gemaakt in Europese steden. De schilderijen zijn schetsen van stedelijke situaties en laten, door Buchholtz' scherpe enscenering, het verhaal zien van elke grote stad. www.karinbuchholtz.nl

Z.t. (2011), foto op aluminium, 180 x 110 cm.

De foto's van **Marion van Delst** (°1959, alias 'Big Benjamin') bevatten handgemaakte voorwerpen zoals ruimtelijke sculpturen of fotomontages waardoor een eigen beeldtaal ontstaat. Deze beelden zijn niet per se mooi maar eerder verontrustend en eigenaardig. De figuranten verbeelden vaak universele, innerlijke gevoelens en andere menselijke eigenschappen. Van Delst studeerde af aan Fine Art van ArtEZ Arnhem, lichting 2011. www.bigbenjamin.com

Stilleven I (2011), acryl op linnen, 150 x 135 cm.

Beeldend kunstenaar en psycholoog **Dominique Ebbeng** (°1966) combineerde beide disciplines in haar eindexamenserie Stilleven (lichting 2011, Fine Art ArtEZ Arnhem): 'Wat zijn de overeenkomsten tussen kunstenaars en terroristen? Hoeveel kwaad zit er eigenlijk in een gemiddeld mens?' Deze fascinatie voor de mens en zijn criminele gedrag leidde in Stilleven tot beelden van slachtoffers van misdaden die door Ebbeng zelf en mensen uit haar omgeving gefantaseerd zijn. Wat Ebbeng opviel is dat mensen een misdaad kiezen die bij hun persoonlijkheid past: 'Je ziet het ze zo doen'. De slachtoffers in de serie liggen er bij als trofeeën uit een 17de eeuwse jachttafeel. www.dominique-ebbeng.nl

Nieuwe vrienden:
Valentino Dorigo
Chris Holland
Peter Nijenhuis

Nieuwe leden en vrienden zijn altijd welkom bij de GBK!

Resonance shape q (2010), gebrand staal, 13 x 7,6 x 13 cm.

Riki Mijling's (°1954) geometrische vormtaal zoekt, zoals Mijling zelf zegt, 'naar de objectloze dimensie 'achter' de waargenomen wereld, de bruikbaarheid van het niets'. Haar sculpturen ontstaan systematisch, maar tegelijkertijd via een door de intuïtie gestuurd ontwerpproces. Daarbij past ze mathematische wetmatigheden toe, zoals de gulden snede. Die aanpak resulteert in reeksen sculpturen, ontstaan vanuit de logische opeenvolging van herinterpretatie en reductie: de ene vorm roept de andere op. www.rikimijling.nl

laatste spoorweg (2009), diaprojectie

Anouk Mulders (°1977) onderzoekt in haar werk de wisselwerking tussen zichzelf en de ruimte waarin ze vaak 24 uur verblijft. Het gaat Mulders niet om wat ze fotografeert of schildert, maar om hoe ze ergens naar gekeken heeft. Dit levert een spanningsveld op waarbij het werk idealiter een brug slaat tussen haar langdurige beleving van een ruimte en de vluchtige blik van de toeschouwer. Voorlopige website: www.mahku.nl/names/anouk_mulders.html

Lantaarns en bomen (2011), collage, 42 x 50 cm.

Bert van Ommen (°1965) maakt schilderijen, collages en incidenteel een beeld, maquette of film. Als onderwerp kiest hij veelal zijn eigen omgeving: de stad en haar grensgebieden, vrijwel alleen Arnhemse plekken. Echter, die plekken vormen slechts de aanleiding om te werken. Ze zijn geen doel op zich. Van Ommen ordent en vereenvoudigt op het doek en brengt de werkelijkheid terug tot een heldere vlakverdeling. Hierin gaat het hem om helderheid, licht en sfeer. Alledaagse plekken in een enigszins vervreemdend perspectief. www.bertvanommen.nl

De krokodil (2005), 'speelkrokodil' in opdracht van De Schoor, Muzenpark Almere

Kunst maakt **Renée Reijnders** (°1974) niet alleen voor zichzelf; ze wil met mooie dingen visies laten zien, beelden die iets 'doen': 'Kunst kan gebruikt worden en is er niet alleen om naar te kijken. Humor is een erg belangrijk element in mijn werk'. Reijnders' beelden, installaties en projecten zijn voornamelijk gemaakt voor de openbare ruimte, nationaal en internationaal. Ze worden uitgevoerd in zeer verschillende formaten, kleuren, materialen en technieken. www.reneereijnders.nl

Es sollte einfach so sein (20-11-2011), gemengde techniek, A4

Voor **Heere Smit** (°1949) staat zijn tekenwerk centraal: dagelijks plaatst hij een tekening op z'n website. Een ruimte en haar bijzonderheden vormen het uitgangspunt van zijn creatieve proces waarbij actie en meditatie elkaar afwisselen. De macht en onmacht in menselijke relaties vormen een terugkerend thema binnen zijn oeuvre dat verder wordt gekenmerkt door een voortdurend onderzoek. www.heeresmit.nl

Gemaskerd zelfportret (2009), massicot belichting op paneel en giethars, 20 x 30 cm.

Het werk van **Erik Vinkenoog** (°1961) ontwikkelt zich vanuit het alchemistische gedachtegoed; processen met als doel het veredelen van onedele materie. Hij verwerkt vergeten, giftige of ongebruikelijke stoffen tot pigment met onorthodoxe verf als resultaat. Door de beoogde scheikundige reacties kunnen zijn schilderijen voortdurend van uiterlijk veranderen. De abstracte beeldtaal doet denken aan de onbedoelde, achteloze esthetiek die je aantreft op bouwplaatsen. Echter, de formalistische opvatting een schilderij primair te beschouwen als een verzameling materialen is hier niet helemaal van toepassing: het ontstaansproces of de chemische samenstelling van Vinkenoog's zelfgemaakte verf worden associatief en poëtisch toegepast. www.erikvinkenoog.com

Het Dijkmagazijn

Nieuwe GBK-expositieruimte in Winssen, gemeente Beuningen

Afgelopen zomer besloot het GBK-bestuur om voor een periode van ruim vier jaar, tot en met december 2015 een laat negentiende-eeuws dijkmagazijn in Winssen van Waterschap Rivierenland te huren als expositieruimte. Vroeger dienden deze magazijnen, gebouwd aan dijken overal door het land, voor de opslag van onderhoudsmaterialen. Dijkmagazijnen die niet werden gesloopt, dragen tegenwoordig de titel van Rijksmonument. Het dijkmagazijn in Winssen dat de GBK onlangs onder haar hoede nam, is Dijkmagazijn 523175 aan de Dijk nr. 27.

De aanleiding voor de GBK om dit dijkmagazijn te huren, kwam voort uit een oproep van GBK-lid Antoinette Schepens. In 2009 zag zij haar kans schoon zich te ontfemen over dit verwaarloosde dijkmagazijn en het daarna met, door en voor de kunst nieuw leven in te blazen. Na een renovatie initieerde en organiseerde Schepens er succesvolle activiteiten voor kunstenaars en hun publiek. Schepens, als enige huurder belast met de verantwoordelijkheid wegens het grote succes van, en belangstelling voor het dijkmagazijn, vroeg de GBK of zij interesse had het dijkmagazijn verder te exploiteren om de ruimte te behouden voor exposities.

Door de aflopende overeenkomst van Schepens met het Waterschap, moest het GBK-bestuur snel beslissen om het dijkmagazijn wel of niet te huren. Het bestuur besloot de uitdaging aan te gaan omdat de jaarlijkse huur laag is en het dijkmagazijn de volgende interessante en artistieke kansen biedt:

- een bijzondere, eigen expositielocatie in Gelderland waar de GBK een doorlopende reeks GBK-tentoonstellingen kan programmeren;
- ruimte en gelegenheid voor in principe alle GBK-leden om te exposeren;
- geïnteresseerd publiek, niet alleen reguliere kunstliefhebbers, maar ook veel toeristen.

Het bestuur vroeg Cor Knops vanwege zijn werkervaring en woonplaats als coördinator van Het Dijkmagazijn.

Artistiek uitgangspunt

GBK-leden kunnen een eigen concept indienen voor een (solo)tentoonstelling in Het Dijkmagazijn. Er valt bijvoorbeeld te denken aan het reageren op het in- en exterieur van het pand, de oorspronkelijke functie van Het Dijkmagazijn, de rivier de Waal, de uiterwaarden, de historische, geografische en geologische gegevens van de locatie of een solotentoonstelling van een oeuvre.

Selectie

De GBK-tentoonstellingscommissie beoordeelt de voorstellen van de leden en maakt daaruit een selectie voor zes tentoonstellingen per jaar: van april t/m september zal er iedere maand een andere expositie in Het Dijkmagazijn te zien zijn.

Over de GBK

De Gemeenschap Beeldende Kunstenaars (GBK) is sinds 1947 actief als beroepsvereniging van professionele kunstenaars in Gelderland. De GBK telt zo'n driehonderd leden. De vereniging zet zich actief in voor het belang van de beeldende kunst in Gelderland en presenteert zich als klankbord, intermediair en waakhond. De GBK organiseert ook tentoonstellingen die de kwaliteit van Gelderse kunstenaars op een bijzondere manier belichten. Leden zijn welkom op de speciale GBK-avonden en ontvangen viermaal per jaar het blad *de GBK* met interviews en actueel nieuws. De GBK is lid van de Federatie Nederlandse Kunstenaarsverenigingen.

De GBK heeft een onbezoldigd bestuur bestaande uit zes leden: Marlies Leupen (voorzitter), Berna Lohman (secretaris), Ietje van den Berg (penningmeester), Rosell Heijmen, Jessica Helbach en Hans Walraven. Het bestuur wordt ondersteund door diverse commissies.

GBK | Postbus 307, 6800 AH Arnhem | info@gbk.nl | www.gbk.nl

Praktische uitgangspunten

Alle GBK-leden kunnen een voorstel indienen voor een maand werken en exposeren in Het Dijkmagazijn. De voorkeur gaat echter uit naar kunstenaars die nog niet eerder in Het Dijkmagazijn exposeerden of recentelijk een tentoonstelling hebben gehad in galleries of expositieruimtes in de directe omgeving.

Het tentoonstellingsseizoen loopt van 1 april tot en met 30 september. De geselecteerde kunstenaars verplichten zich om Het Dijkmagazijn gedurende 'hun' maand elke zondag van 13.00 tot 17.00 uur te openen voor publiek. Tijdens het ter persen gaan van dit schrijven, november 2011, is er voortsnog geen vergoeding voor de kunstenaar. Het bestuur (onder)zoekt hiervoor nog de mogelijkheden.

De aanwezigheid van nutsvoorzieningen is op dit moment beperkt: geen kabel, geen glasvezel en de sanitaire voorzieningen zijn erg Spartaans; die zijn er namelijk (nog) niet. Het Dijkmagazijn heeft behalve de begane grond (50m²) ook nog een mooie eerste verdieping (50m²). Zowel de begane grond als de verdieping zijn royaal voorzien van TL-verlichting. In oktober 2011 heeft Het Dijkmagazijn een nieuw dak gekregen.

Aanmelden en uitgebreide info

Geïnteresseerde GBK-leden kunnen hun tentoonstellingsconcept vóór 1 februari mailen naar: **Cor Knops**, dijkmagazijn@gbk.nl.

Medio februari neemt Cor Knops contact op met degenen die een voorstel indienden. Meer informatie over Het Dijkmagazijn is te vinden onder deze links: www.dijkmagazijnwinssen.nl (de site die Antoinette Schepens maakte) en www.gbk.nl (informatie + aanmeldingsformulier downloaden voor GBK-leden).

Foto's: Cor Knops d.d. 22-10-2011

Deformed Space#2 (2010), installatie met PUR-schuim, Vishal Haarlem

Behind (2011), installatie met PUR-schuim, fietskunstroute Okkenbroek/ Kunstenlab Deventer.

Ronald de Ceuster (Breda °1960)

Opleiding:

Academie voor Expressie door Woord en Gebaar Utrecht, afgestudeerd in 1984
Hogeschool voor de Kunsten Arnhem, afgestudeerd in 1992

Exposities, onder andere:

1996: Museum Henriëtte Polak, Zutphen
1999: Safe, Dalfsen
2001: Galerie De Gruitpoort, Doetinchem
2006: Neues Kunstforum, Keulen (D)
2008: De Kluis, Arnhem
2010: Kunsthuis 13, Velp
2011: Showroom, Arnhem

Ronald de Ceuster is, behalve als beeldend kunstenaar, ook actief als theatermaker. Tussen 1988 en 1995 was hij als regisseur en vormgever betrokken bij diverse theaterproducties, onder andere naar werk van Thomas Verbogt. De Ceuster geeft onder meer les aan studenten van de theaterafdeling van ArteZ in Arnhem. Ronald de Ceuster werkt regelmatig in opdracht. In 2010 heeft hij bijvoorbeeld een gevelkunstwerk ontworpen voor het gemeentehuis in Bommel. Ronald de Ceuster woont in Zutphen en heeft zijn atelier in Deventer.

www.ronalddeceuster.nl

Borrowed (2010), installatie met PUR-schuim, Akkuh Hengelo

Het werk van

Ronald de Ceuster

hoort onlosmakelijk bij de ruimte

Door MARTIN PIETERSE

De Zutphense beeldend kunstenaar Ronald de Ceuster markeert de ruimte met overtreklijnen van boetseerwas, elektriciteitskabel en PUR-schuim. Zo ontstaan tekeningen met een eigen schoonheid, die echter nooit los staan van de plek waar ze ontstonden.

In het atelier van Ronald de Ceuster is even geen lepeltje voorhanden. De kunstenaar reikt de steel van een penseel, om de koffie om te roeren. De penseel is een relict uit de tijd dat hij nog schilderde. De Ceuster schildert niet meer. Maar hij tekent wel: met repen aluminiumfolie, met elektriciteitskabel, in boetseerwas en in PUR-schuim. Vooral in PUR-schuim, de laatste jaren: elastische lijnen om voorzichtig vast te pakken en op te tillen, ruimtelijke tekeningen zonder ondergrond.

Ronald de Ceuster heeft zijn atelier in een oud schoolgebouw in Deventer. Een aantal lokalen staat momenteel leeg. In de kale ruimten heeft hij, soms samen met collega-kunstenaars, informele exposities ingericht. In één van de kamers hangt een netwerk van fragiele, bleekgroene lijntjes PUR-schuim half aan de muur, terwijl een deel op de grond ligt.

De Ceuster wijst naar de vloer. 'De naden tussen de planken heb ik overgetekend, overgetrokken met PUR, en de boel na het uitharden, zo hup! deels tegen de muur geklapt. Met die lijnen heb ik een bepaald patroon, een structuur in deze ruimte zichtbaar gemaakt. Daardoor is er aan deze plek iets toegevoegd, dat er eerst niet was. Met mijn werk nodig ik de kijker uit om op een nieuwe manier naar deze ruimte te kijken. Eigenlijk: om op een heel nieuwe manier waar te nemen.'

Bouwvakkers

PUR-schuim is niet voor de kunst gemaakt. Het spul zit in een spuitbus met een smalle spuitmond, en is oorspronkelijk bedoeld voor bouwvakkers om voegen te dichtten. Er zijn maar twee kleuren: lichtgroen en lichtroze. 'Ik vind het juist prettig om met een materiaal te werken dat kant-en-klaar is, en dat eigenlijk niets artistieks van zichzelf heeft', zegt De Ceuster.

'Maar het is wel een materiaal dat een soort individueel 'handschrift' mogelijk maakt. De lijn heeft een bepaalde grilligheid. Het toeval speelt een rol. Na het uitharden zijn de lijnen van schuim stevig genoeg om net te blijven staan. Maar je weet nooit van tevoren hoé het spul zich houdt. Het blijft relatief zacht en plooibaar.'

Hij kijkt omhoog naar het systeemplafond, waaraan een PUR-schuimen overtekening van datzelfde systeemplafond hangt. Als een wijdmazig weefsel van dik, bleek spinrag hangt de tekening boven ons hoofd. De schuimdraden zijn op enkele plaatsen aan het plafond bevestigd, en zakken fraai door. De zwaartekracht is een zichtbaar element van het werk. Bovendien is het bijna onopvallend, je kijkt er gemakkelijk overheen.

'Ik maak wel eens werk dat zo onopvallend is, dat je het nauwelijks waarneemt. Het schurkt als het ware tegen de ruimte aan. Ik reageer op een plek, ik wil de plek niet overheersen. Ik tast de werkelijkheid af, zoekend. Ik ben erg van het moment, van het hier en nu. Ik onderzoek de ruimte al doende, in een materiaal dat mij al doende laat zien wat wel kan, en wat niet. Dat geeft een enorme lichtheid van werken, een grote spontaniteit. Niets hoeft van tevoren, alles kan.'

Spijkergaatje

Vroeger, in een tijd dat Ronald de Ceuster nog wel verf en penseel hanteerde, had hij een atelier in een leegstaande school in Zutphen. Hij schilderde en schilderde, en was niet tevreden. Toen ontdekte hij een spijkergaatje in de muur, en begon gefascineerd rondjes om het gaatje te teken. Binnen korte tijd zaten de muren van zijn atelier, en van de rest van de school, vol met steeds groter wordende cirkels, als de uitdijende rimpels op een vijver, als je er een steen ingooit.

Kort daarna bouwde hij een installatie, waarbij hij afgescheurde repen aluminiumfolie in de naden tussen de vloerplanken van de expositieruimte stak. Het zag eruit als de bevroren golfjes van een zilver glinsterende zee. De Ceuster ontdekte dat je niet alleen kunt 'tekenen' met aluminiumfolie, maar ook met dunne worstjes boetseerwas, met lijnen van elektriciteitsdraad en zelfs met piepkleine, gekleurde kraaltjes. Die onverwachte en quasi pretenteloze lijnen bleken wel een heleboel te doen met een ruimte, was zijn ervaring. De relatie met de ruimte is het meest essentiële element in het huidige werk van Ronald de Ceuster.

In een verder lege kamer in de school waar De Ceuster zijn atelier heeft, ligt een driedimensionaal web van PUR-schuim. Het is een overtekening van de binnenste naden van een in de kamer ingebouwde kast, die daarna uit de kast is losgemaakt. Weer die bleke spinraglijnen, die in hun fragiele stevigheid herinneren aan een plek. Welbeschouwd heeft het een tamelijk autonome schoonheid.

De Ceuster: 'Ja, het is van zichzelf een interessante vorm: rechthoekig, geometrisch, driedimensionaal. Je zou het ook als een autonoom kunstwerk kunnen benaderen, en het bijvoorbeeld in een galerie kunnen tentoonstellen. Maar ik vind het erg belangrijk dat mijn werk een relatie blijft houden met de ruimte waarin het is ontstaan. De kast is in deze kamer ingebouwd, en daar hoort dit werk bij. Die twee zijn onafscheidelijk van elkaar. Het publiek moet kunnen zien wat ik heb gedaan, maar ook: waar ik het heb gedaan.'

Tijdelijkheid

'In tweede instantie vind ik de tijdelijkheid, de vluchtigheid belangrijk. Het PUR-schuim erodeert en valt vrij snel uit elkaar. Het is niet voor de eeuwigheid. Als autonome kunst zou mijn werk een soort hebbedingetje worden. Terwijl ik het eindproduct helemaal niet belangrijk vind. Het gaat om de handeling. Het gaat om mijn handelen, dat door die ijle lijnen PUR zichtbaar blijft, voor een betrekkelijk korte tijd.'

De lijnen zijn nog steeds overwegend lichtgroen en lichtroze: de natuurlijke kleuren van het PUR-schuim. Sinds kort experimenteert Ronald de Ceuster echter ook met andere kleuren, die hij op het uitgeharte schuim aanbrengt. Op een tafel in zijn atelier liggen probeersels in hardblauw en felgeel. 'Ja, misschien toch weer terug naar de kwast', zegt hij, en knikt lachend naar de penseel die zojuist als roerlepeltje dienst heeft gedaan.

Activiteitenagenda GBK-leden

01. In de *Weekendgalerie Loolaan 49* is het werk van Kees Blom en **Milena Tlustá** nog te zien op zaterdag 17 en zondag 18 december tussen 13.00 en 17.00 uur. De Stichting Ateliers Apeldoorn organiseert tweewekelijkse weekendexposities met werken van aangesloten, professionele Apeldoornse kunstenaars, www.ateliersapeldoorn.nl
02. In Galerie Zand in Eindhoven is t/m 24 december de groepstentoonstelling *'FINALE, op naar het einde van een bewogen jaar'* te bezichtigen met werken van **Lys Vosselman**. Kleine Berg 45 in Eindhoven, www.galeriezand.com
03. November j.l. lanceerde kunstenaarscollectief **Suze May Sho** de nieuwste editie van haar project *Probe*. Suze May Sho nodigde **Albert Van Der Weide** uit voor *Probe #9*. *Probe* ('test' in het Duits) is geschikt voor experimenten met radicale tentoonstellingconcepten. De letterlijk flexibele ruimte bevindt zich in het atelier van Suze en is niet groter dan ± 6 m2 met muren van niet meer dan 1,10 meter hoog. Daarbinnen kan een kunstenaar op allerlei (on)denkbare manieren experimenteren met materialen, technieken en het eigen werk. Sinds 2008 stelde Suze May Sho al negen kunstenaars in de gelegenheid hun eigen werk in *Probe* te exposeren. Deze tentoonstellingen kunnen allemaal nog steeds worden bezocht omdat *Probe* alleen online toegankelijk is: de registratie van de tentoonstelling is de tentoonstelling. Gaat het zien: www.projectprobe.net/probe/9
04. T/m 31 december is geopend: de 'winterexpo' getiteld *Kerst in de Stevenskerk* met o.a. werk van **Milena Tlustá**. Openingsdagen: 11.00-17.00 uur, 25 december van 12.00-17.00 uur, 18 en 26 december gesloten, gratis entree. Kijk voor het volledige programma en alle deelnemers op www.stevenskerk.nl
05. *'when we grew up wild...'* toont schilderijen van **Lys Vosselman** en tekeningen van Anouk de Groot. Wat hen verbindt is hun gezamenlijke fascinatie voor de (Noord-Europese) mythologieën en de soms grimmige natuur. T/m 3 januari 2012 te zien aan de Generaal Urquhartlaan 4, het Gemeentehuis in Oosterbeek. Openingsdagen: ma. t/m do. van 09.00 tot 17.00, vrijdag van 09.00 tot 12.00 uur. Gesloten in de weekenden.
06. Terwijl onze tuinen in deze tijd van het jaar in een winterslaap verkeren, kun je in Showroom Arnhem t/m 8 januari 2012 alsnog van een weelderige volle tuin genieten. **Stichting G.A.N.G.** presenteert *PROEFTUIN*: een beeldende kunsttentoonstelling met werk van ca. 14 kunstenaars aangevuld met een uitgebreid programma van lezingen en films over tuinen in Focus Filmtheater Arnhem, Korenmarkt 42. In *PROEFTUIN* wordt het fenomeen 'tuin' door ca. 14 kunstenaars(-collectieven) steeds vanuit een ander perspectief benaderd. Ze tonen de tuin als plek van bezinning, als oase van rust middenin de drukte van de stad, als een leverancier van voedsel, als vitrine van bewoners. Ze analyseren de tuin, ontwaren typologieën, observeren het gebruik van de tuin of ze treden zelf op als tuinman. Van de 14 deelnemende kunstenaars doen de GBK-leden **Dorian Hiethaar** en **Peter Krynen** mee aan *PROEFTUIN*. T/m 8 januari 2012 te zien in Showroom Arnhem, naast Kleine Oord 179. Geopend op donderdag t/m zondag van 12.00 tot 18.00 uur, entree € 2,00. Gesloten op zondag 25 dec. en zondag 1 jan. Kijk voor het volledige (film-)programma en meer op www.stichtinggang.org
07. In opdracht van het Radboud Ziekenhuis in Nijmegen presenteert **Anneke Ingwersen** t/m 8 januari 2012 haar werken *Buitenlucht* (in de medische bibliotheek, Geert Groteplein 15) en *Explosion- The Centre Remained Calm* (in de expositieruimte van de bibliotheek aan de Eramuslaan 36). Meer info op www.annekeingwersen.com. *Explosion- The Centre Remained Calm* is tevens te zien op één van de locaties van de HAN aan de Prof. Molkenboerstraat 3 in Nijmegen.
08. T/m 16 januari 2012 toont Walls Gallery in haar groepsexpositie *Winter Encounters* werken van 14 jonge, aanstormende talenten. Eén van hen is aspirant GBK-lid **Dominique Ebbeng** die afstudeerde in de lichting 2011 van de opleiding Fine Art van ArteZ Arnhem. Walls Gallery stelt kunstenaars in de gelegenheid zonder commissiegeld te exposeren. Prinsengracht 737, 1017 JX Amsterdam, www.walls.nl. Geopend van woensdag t/m zondag tussen 12.00 en 17.00 uur of op afspraak.
09. In de tentoonstelling *Liefde in de Kunst* laten 44 kunstenaars (echt) paren hun individuele werk in combinatie met dat van hun partner zien in minimuseum *Le Secet in p. Art of your Life* te Zwolle. Werken van GBK-leden **Anke Land**, **Carel Lanthers**, **Guido Nieuwendijk**, **Pier Pennings** en **Marije Vermeulen** zijn hier t/m 18 januari 2012 te zien, Baileystraat 11a in Zwolle. Meer info op www.lesecet.nl of op www.p.artofyourlife.nl
10. Nog te zien t/m 22 januari 2012 in Museum CODA te Apeldoorn: tentoonstelling *Forest Fairytales* in het CODA Museum die bezoekers een mysterieuze wereld laat verkennen, gecreëerd door negentien Apeldoornse kunstenaars waarvan 5 GBK-leden: **Anke Land**, **Nicolette Klerk**, **Guido Nieuwendijk**, **Ferry Staverman** en **Marije Vermeulen**. Meer info op www.coda-apeldoorn.nl
11. T/m 5 februari 2012 worden de resultaten gepresenteerd van 10 kunstenaars die deel hebben genomen aan het *artist-in-residence* project van en in het Vincent van Gogh huis in Zundert. GBK-leden **Wenda Kieskamp** en **Han Klinkhamer** werkten beide een maand lang in het kostershuis, de geboorteplaats van Van Gogh. Op 5 februari wordt de expositie afgesloten met een symposium. Kijk voor meer info op www.vangoghuis.com, Markt 26-27, 4881 CN in Zundert.
12. Vanwege het grote succes in 2009 organiseert galerie De Swarte Ram in Doesburg wederom de expositie *KUNSTKADO* met o.a. werk van **Jops Jacobs**. Ruim vijftientig kunstenaars nemen deel aan deze groepstentoonstelling. De prijzen van de kunstwerken variëren van vijf tot vijfhonderd euro. *KUNSTKADO* duurt t/m zondag 5 februari 2012. Geopend op zater- en zondagen van 12.00 tot 17.00 uur en op afspraak. Ooipoortstraat 60, 6981 DW Doesburg, www.de-swarteram.nl
13. Ook in 2012 zet de **GBK** haar duo-expositiereeks *2close* voort in Het Klooster in Tiel! In *2close #7* wordt het werk van GBK-leden **Rijnder Kamerbeek** en **Heidi Linck** door curator **Coen Vernooij** samengebracht. Zowel Kamerbeek als Linck proberen de functie en betekenis van (publieke) ruimtes vaak zodanig te doorgronden dat ze ons een blijvende andere kijk op onze dagelijkse realiteit meegeven. De GBK heet u van harte welkom op de opening van *2close #7* op donderdag 12 januari om 20.00 uur in Het Klooster in Tiel. De opening is tevens de nieuwjaarsreceptie. *2close #7* duurt van 5 januari t/m 25 februari 2012 en is in deze periode geopend op do. 14.00-20.00, vr. 14.00-17.30 en zat. 12.00-17.00 uur, Het Klooster, Sint Agnietenstraat 26 in Tiel, www.hetkloostertiel.nl en www.gbk.nl
14. Van 19 t/m 22 januari 2012: *Realisme 12*, dé beurs voor hedendaagse figuratieve kunst. 34 gerenommeerde galeries tonen hier het werk van bekende kunstenaars en jonge talenten. Werken van in ieder geval de volgende GBK-leden wordt er gepresenteerd: **Han Klinkhamer**, **Lique Schout** en **Casper Verborg**. PTA Terminal aan de Piet Heinkade 27 in Amsterdam, €12,- entree. Meer info op www.realismeamsterdam.com